

2

18. marts 2003

P. H. Hill

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 7. marts 2003 (11.03)
(OR. en)**

6992/03

**POLGEN 9
PE 56**

I/A-PUNKTS-NOTE

fra: Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender

til: Coreper (2. afdeling)/Rådet

Vedr.: Udkast til rapport fra Det Europæiske Råd til Europa-Parlamentet om Den Europæiske Unions fremskridt i 2002

1. I henhold til artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union skal Det Europæiske Råd forelægge Europa-Parlamentet en skriftlig årsrapport om Unionens fremskridt.
2. Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender er på gruppeplan nået til enighed om udkastet til rapport for 2002.
3. De Faste Repræsentanternes Komité anmodes derfor om at henstille til Rådet, at det som A-punkt på dagsordenen for en kommende samling bekræfter denne enighed om udkastet til rapporten, således som det foreligger i bilaget, med henblik på endelig vedtagelse på mødet i Det Europæiske Råd i Bruxelles den 21. marts 2003.

UDKAST TIL RAPPORT
FRA DET EUROPÆISKE RÅD TIL EUROPA-PARLAMENTET OM
DEN EUROPÆISKE UNIONS FREMSKRIDT I 2002

(i henhold til artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union)

1. I 2002 viste Den Europæiske Union under det spanske og det danske formandskab i høj grad sin evne til at gennemføre meget ambitiøse projekter til fremme af den europæiske integrationsproces, idet året begyndte med euroens indførelse og endte med den vellykkede afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne med ti kandidatlande, og samtidig blev grunden lagt for flere store forandringer i Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid. Der blev sat nyt skub i Lissabon-strategien, og dette fornyede tilsagn blev omsat i praksis, idet der i årets løb blev godkendt en række vigtige lovgivningsforslag, der skal bidrage til at gøre EU til den mest konkurrenceprægede og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, der kan skabe holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. Med hensyn til retlige og indre anliggender blev der fortsat givet førsteprioritet til terrorismebekæmpelsen og til udviklingen af en fælles indvandrings- og asylpolitik. EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik blev videreudviklet, og der blev gjort betydelige fremskridt med at gøre den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik operationel. Endelig blev der opnået vigtige resultater på andre områder af direkte interesse for borgerne.

2. På mødet i København den 13. december afsluttede Den Europæiske Union **tiltrædelsesforhandlingerne** med Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Den Slovakiske Republik og Slovenien, og banede dermed vejen for, at disse lande kan tiltræde EU den 1. maj 2004. Resultatet af disse forhandlinger, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig, giver et solidt grundlag for en gnidningsløs integration af de nye medlemsstater, samtidig med at det sikrer, at det udvidede EU kan fungere effektivt; det sikrer også, at det indre marked såvel som de andre EU-politikker fortsat kan fungere, uden at fremtidige reformer foregribes. Det Europæiske Råd bekræftede, at det langt foretrækker, at et forenet **Cypern** tiltræder EU, og udtrykte i den forbindelse tilfredshed med det græsk-cypriotiske og det tyrkisk-cypriotiske tilsagn om at fortsætte med at forhandle med henblik på inden den 28. februar 2003 at nå frem til en samlet løsning for Cypern-problemet på grundlag af forslagene fra FN's generalsekretær. Med hensyn til **Bulgarien og Rumænien** erklærede Det Europæiske Råd, at målet er at byde dem velkommen som medlemmer af Den Europæiske Union i 2007 afhængigt af de videre fremskridt i opfyldelsen af medlemskabskriterierne. Det Europæiske Råd blev desuden enigt om, at hvis det besluttet i december 2004 på grundlag af en rapport og en anbefaling fra Kommissionen, at **Tyrkiet** opfylder de politiske Københavns-kriterier, vil Den Europæiske Union ufortøvet indlede tiltrædelsesforhandlinger med dette land. **Konventet om Europas Fremtid, som blev indkaldt af Det Europæiske Råd i Laeken**, fortsatte sit arbejde i hele 2002, idet det bevidst fulgte en gradvis proces; efter den indledende "lytt fase", hvor det holdt brede drøftelser om en lang række spørgsmål og hørte civilsamfundet, blev der nedsat arbejdsgrupper til at viderebehandle en række vigtige spørgsmål. På det mere umiddelbare, praktiske plan traf Det Europæiske Råd på mødet i Sevilla i juni 2002 også en række betydningsfulde afgørelser med henblik på at forbedre tilrettelæggelsen af arbejdet og arbejdsgangen i både Det Europæiske Råd og Rådet.

3. På baggrund af det mindre gunstige internationale økonomiske klima forsøgte Det Europæiske Råd at sætte nyt liv i **Lissabon-strategien** ved at fastsætte en række konkrete frister for vedtagelsen af vigtige forslag og dermed signalere, at EU har den politiske vilje til at gennemføre den dagsorden for økonomisk, social og miljømæssig reform, som det har sat sig. Lissabon-strategien vil også blive forbedret, idet der i 2002 blev truffet beslutning om at strømline og synkronisere den årlige koordinering af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken og dermed øge Det Europæiske Råds mulighed for at udstikke strategiske retningslinjer for fremtiden på sine forårsmøder. Konkret gav denne nye impuls fremskridt over hele linjen. Rådet nåede således til enighed om de beslutninger, der var nødvendige for at færdiggøre liberaliseringen af det indre marked for elektricitet og gas, og dem, der var nødvendige for at indføre det fælles europæiske luftrum; eEuropa-handlingsplanen for 2005 blev igangsat som et vigtigt bidrag til indsatsen for at skabe en konkurrencepræget, videnbaseret økonomi; Rådet nåede til enighed om direktivet om offentlige indkøb; det gjorde desuden fremskridt med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser i overensstemmelse med anmodningen fra Det Europæiske Råd i Barcelona, idet det vedtog flere af de vigtige elementer heri og fremmede arbejdet med andre, såvel som med reformen af Fællesskabets konkurrenceregler; sjette rammeprogram og de fem særprogrammer vedrørende forskning blev godkendt, og Rådet vedtog en køreplan, der opstiller prioriteterne for udviklingen af biovidenskab og bioteknologi, på anmodning af Det Europæiske Råd i Barcelona; handlingsprogrammet vedrørende bekæmpelse af social udstødelse blev igangsat for at fremme et samarbejde på dette område. EU's aktive deltagelse i verdenstopmødet i Johannesburg var et vidnesbyrd om den betydning, der tillægges det aspekt af Lissabon-strategien, som vedrører **bæredygtig udvikling**, og mere generelt Den Europæiske Unions engagement i både den interne og den globale dimension af bæredygtig udvikling. I denne forbindelse skal det nævnes, at Rådet nåede til enighed om en ordning for **handel med kvoter af drivhusgasemissioner** i Fællesskabet og dermed bidrager til gennemførelsen af FN's rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det er også værd at bemærke, at Rådet vedtog Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram, der fokuserer på klimaændringer, natur og biodiversitet, miljø og sundhed samt naturressourcer og affald. Rådet vedtog forslagene til reformen af den fælles **fiskeripolitik**, herunder foranstaltninger til bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne, strukturstøtten i fiskerisektoren og Fællesskabets nødforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer.

Endelig blev der gjort betydelige fremskridt på **skatteområdet** med de foreslåede regler for energibeskatning, hvorefter der skal indføres minimumsafgifter på energiprodukter, og der kan forventes at blive opnået enighed i begyndelsen af 2003. Desuden lagde den intensive indsats i 2002 grunden til, at der i begyndelsen af 2003 kan opnås enighed om skattepakken, der omfatter beskatning af renteindtægter, adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning samt renter og royalties.

4. Inden for **retlige og indre anliggender** blev der især lagt vægt på terrorismebekæmpelsen efter begivenhederne den 11. september 2001, og samtidig fortsatte arbejdet med at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Blandt de vigtige resultater, navnlig i forbindelse med **terroristbekæmpelsen**, kan nævnes vedtagelsen af den fælles definition af terrorhandlinger, den europæiske arrestordre, oprettelse af fælles efterforskningshold og indefrysning af aktiver. Inden for civilbeskyttelse blev der vedtaget et program med henblik på at forbedre samarbejdet i EU om at forebygge og begrænse følgerne af kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare terrortrusler. Samtidig udvidede EU sit internationale samarbejde om terrorismebekæmpelse ved at tage dette spørgsmål op i sin politiske dialog med hovedaktører og ved at beslutte at indsætte en terrorismeklausul i nye samarbejdsaftaler. På mødet i Sevilla satte Det Europæiske Råd nyt skub i gennemførelsen af alle aspekter af det program, der blev vedtaget i Tammerfors med henblik på **oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed** i Den Europæiske Union, og gjorde især opmærksom på, at det er nødvendigt at udvikle en fælles politik om asyl og indvandring, der er to særskilte, men samtidig tæt forbundne emner. Med hensyn til **asyl** nåede Rådet således til enighed om reglerne for fastlæggelse af den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, og om minimumsstandarderne for modtagelse af asylansøgere. For så vidt angår bekæmpelse af ulovlig **indvandring** vedtog Rådet to vigtige handlingsprogrammer, planen for forvaltning af de ydre grænser og den samlede plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel, og gennemførte hurtigt en række foranstaltninger i disse planer. Det Europæiske Råd understregede behovet for en bedre integrering af indvandringspolitikken i EU's forbindelser med tredjelande og vedtog, at fremtidige aftaler med tredjelande skulle indeholde en bestemmelse om fælles håndtering af migrationsstrømmene og tvungen tilbagetagelse i tilfælde af ulovlig indvandring. Rådet vedtog desuden flere forhandlingsmandater om tilbagetagesaftaler.

Rådet fulgte Det Europæiske Råds påbud om, at der skal være en rimelig balance mellem på den ene side en resolut bekæmpelse af ulovlig indvandring og på den anden side en politik for **integration** af de indvandrere, der har bosat sig lovligt, og gjorde store fremskridt med udkastet til direktivet om retten til familiesammenføring og om tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlændinge og nåede til enighed om at udvide bestemmelserne i forordningen om koordineringen af de sociale sikringsordninger til også at omfatte tredjelandsskatsborgere. EU søgte endelig at øge sin kapacitet til at **bekæmpe organiseret kriminalitet** ved at give Europol den nødvendige støtte og midler, så organisationen kan fungere effektivt som det europæiske politisamarbejdes kontaktpunkt, og ved at gøre det til Eurojusts opgave at forbedre det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne. EU vedtog også rammeafgårelsen om bekæmpelse af menneskehandel.

5. Med hensyn til de **eksterne forbindelser** bekræftede EU sin status som hovedaktør på den internationale scene og spillede en vigtig rolle i indsatsen for at fremme sikkerhed og stabilitet generelt og anvendte hertil de mange instrumenter, det har til sin rådighed. Rådet fokuserede således på de grundlæggende konfliktårsager i sin optræden i forbindelse med udviklings-samarbejde, handelspolitik, den politiske dialog, ikke-spredning, menneskerettigheder og miljøpolitik. Det skal i den forbindelse bemærkes, at EU og dens medlemsstater på Det Europæiske Råd i Barcelona besluttede at foretage en væsentlig forøgelse af deres gennemsnitlige udviklingsstøtte fra 0,33% til 0,39% af BNP i 2006. EU var samtidig i stand til at reagere på kort sigt ved optræk til kriser med diplomatiske bestræbelser - især den højtstående repræsentants tiltag - og ved hjælp af sin humanitære bistand og indsættelse af civil kapacitet. EU opretholdt naturligvis sine forbindelser med alle regioner i verden og udbyggede dem i relevant omfang, men prioriterede fortsat Balkan og Mellemøsten højt i sin udenrigspolitik. På **Balkan** blev der lagt særlig vægt på at fremme en dialog mellem Beograd og Podgorica om deres kommende forfatningsordninger. Den højtstående repræsentant kunne bidrage til, at Beograd-aftalen om omstrukturering af forbindelserne mellem Serbien og Montenegro blev undertegnet den 14. marts, og gjorde en stor indsats for, at Serbiens og Montenegros kommende forfatningsmæssige grundlag hurtigt kan færdiggøres. EU udpegede en særlig repræsentant for Bosnien-Hercegovina og støttede fuldt ud hans initiativer til fremme af retsstatsprincippet som en topprioritet for EU. EU overvågede også den fredelige gennemførelse af Ohrid-rammeaftalen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, der kulminerede i et vellykket parlamentsvalg.

Stabiliserings- og associeringsprocessen, der er en langsigtet politisk strategi til støtte for en holdbar og EU-forenelig reform, og som skal hjælpe landene i regionen med at forberede sig til integration i EU, stod fortsat centralt i EU's politik for regionen; EU besluttede navnlig i oktober 2002 at indlede forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale med Albanien. På baggrund af en forværring af situationen i **Mellemøsten** fortsatte EU med at arbejde intensivt for en genoptagelse af fredsprocessen. EU bestræbte sig især på at få kvartetten til at vedtage en køreplan med klare tidsrammer for oprettelsen af en palæstinensisk stat senest i 2005, der skal gennemføres på grundlag af parallelle fremskridt på sikkerhedsområdet og det politiske og økonomiske område og nøje overvåges af kvartetten. Forbindelserne med **Rusland** stod stadig højt på dagsordenen og blev især markeret af den enighed, der blev opnået på topmødet mellem EU og Rusland om ordninger for transit mellem Kaliningrad-regionen og resten af Rusland. Hvad angår **Afghanistan** støttede EU fortsat Bonn-processen og arbejdede i tæt samarbejde med det internationale samfund for at bringe sikkerhed, stabilitet og velfærd til landet; EU prioriterede støtte til genopbygning og implementering af den politiske proces, i henhold til Bonn-aftalen. EU indledte en dialog med **Iran** om menneskerettigheder og begyndte forhandlinger om en handels- og samarbejdsaftale, der er knyttet til særskilte instrumenter om politisk dialog og terrorisme bekæmpelse. **Euro-Middelhavs-partnerskabet** fik nyt liv i kraft af den handlingsplan, der blev godkendt i maj 2002. Andet topmøde mellem EU og **Latinamerika og Caribien** medvirkede til at fremme det strategiske biregionale partnerskab mellem disse regioner; en associeringsaftale med Chile blev undertegnet i november inden for disse rammer. Med hensyn til **den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik** fortsatte Rådet aktivt sit arbejde på at videreudvikle EU's militære og civile kapacitet inden for krisestyring. EU nåede især til en aftale med NATO, der gør det muligt at finde en løsning på alle udestående permanente ordninger mellem de to organisationer, bl.a. spørgsmålet om deltagelse af europæiske NATO-lande, der ikke er medlemmer af EU. EU gjorde fremskridt med udarbejdelsen af det nødvendige konceptgrundlag for militæroperationer og holdt sin første krisestyringsøvelse. Det nåede til enighed om en generel ramme for finansiering af operationer og definerede mulighederne for finansiering af fælles udgifter; der blev også arbejdet videre med at afhjælpe de resterende mangler inden for de militære kapaciteter, som er nødvendige for at nå det overordnede mål, især via ekspertpanelerne vedrørende den europæiske kapacitetshandlingsplan.

Der blev gjort betydelige fremskridt med at udvikle den civile krisestyringskapacitet. Medlemsstaterne nåede gennem deres frivillige indsats videre end de konkrete mål på de prioriterede områder (politi, retsstatsprincippet, civilbeskyttelse, civil forvaltning), der skulle nås inden 2003. Takket være indsatsen for at gøre ESFP operationel kunne Den Europæiske Union beslutte at iværksætte den første ESFP-operation i 2003 - EU-politimissionen i Bosnien-Hercegovina - og tilkendegive sin vilje til at overtage militæroperationen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien hurtigst muligt i samråd med NATO og lede en militæroperation i Bosnien efter SFOR.

6. Den vægt, der blev lagt på de store spørgsmål, der er nævnt ovenfor, forhindrede på ingen måde, at EU også tog fat på spørgsmål, der berører borgerne mere direkte i deres dagligdag. Den store indsats, som de relevante institutioner og de andre offentlige og private aktører gjorde i det forløbne år, sikrede en **problemfri indførelse af euromønter og -sedler** i tolv medlemsstater fra den 1. januar 2002. Rådet ved, at mange stadig er bekymrede over **fødevarernes sikkerhed og kvalitet**, og gjorde en indsats for at opbygge forbrugernes tillid ved at oprette Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og ved at vedtage en række lovgivningsforslag - bl.a. om procedurer for vurdering, godkendelse og overvågning af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, mærkningskrav for sådanne produkter, regler for sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer, særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer og foranstaltninger til bekæmpelse af fødevarebårne sygdomme som salmonella. Rådet havde en særdeles konstruktiv debat om, hvordan **dyrevelfærden** kan forbedres, og vedtog retningslinjer for det videre arbejde. Som en reaktion på de dramatiske oversvømmelser, der anrettede store skader i Central- og Østeuropa, oprettede Den Europæiske Union en **solidaritetsfond**, der hurtigt, effektivt og smidigt skal støtte medlemsstater - eller lande, der forhandler om tiltrædelse - hvis de rammes af en større katastrofe. Foruden den vægt, der blev lagt på terrorisme og asyl og indvandring, var Rådet også særlig opmærksomt på andre spørgsmål inden for retlige og indre anliggender, der tager direkte sigte på at forbedre borgernes **adgang til retlig prøvelse**, såsom anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende forældremyndighed, der især er relevant i tilfælde af bortførelse af børn, og de fælles mindsteregler i forbindelse med retshjælp i grænseoverskridende tvister. Rådet nåede også til enighed om en fælles definition af lovovertrædelser vedrørende **børnepornografi** og seksuel udnyttelse af børn og om indførelse af sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning, bl.a. bøde- og fængselsstraffe.

På baggrund af flere selskabskonkurser udarbejdede en gruppe af højtstående eksperter i selskabsret en rapport, der førte til, at Rådet bad Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne at udforme en handlingsplan vedrørende **selskabsret**, herunder **selskabsstyring**, der omfatter både forslag til lovgivning og andre forslag, der skal genskabe offentlighedens tillid. I den forbindelse nåede Rådet desuden til enighed om foranstaltninger, der skal gøre det lettere og hurtigere for offentligheden at skaffe oplysninger om selskaber og samtidig forenkle de offentlighedsformaliteter, der pålægges selskaber. **Forenklingen af de lovgivningsmæssige rammer** for borgere og erhvervsliv stod også højt på Rådets dagsorden, efter at Kommissionen havde fremlagt en lang række forslag på grundlag af sin hvidbog om nye styreformer i EU, herunder navnlig handlingsplanen om bedre lovgivning, som indeholder en samlet metodologi for konsekvensanalyse og høring.

7. I 2002 traf Den Europæiske Union en meget betydningsfuld afgørelse, idet den afsluttede tiltrædelsesforhandlingerne med ti lande og dermed indledte den største udvidelse nogensinde. Samtidig tilpassede og styrkede den sine politikker på en lang række områder. Den har dermed vist sin vilje og evne til med held at møde den dobbelte udfordring, som det er at udvide og uddybe Unionen.

Referencedokumenter

Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona	SN 100/1/02 REV 1
Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Sevilla	13463/02
Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles	14702/02
Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København	15917/02